

DATO: 23.06.2025

Sagsnr.2024-2003

K E N D E L S E

Sagens parter:

I denne sag har [advokat A] klaget på vegne af [klager] over [indklagede], [by 1].

Klagens tema:

[Advokat A] har på vegne af [klager] klaget over, at [indklagede], der bistod med en sag om forsikringsdækning efter indbrudstyveri, har tilsidesat god advokatskik ved ikke at anmode om retshjælpsdækning til sagen, selvom han udtrykkeligt havde afgivet løfte herom, ved ikke at ansøge om fri proces, ved ikke at anmode forsikringsselskabet om at dække [klager]s advokatomkostninger til rådgivning og forhandlinger med forsikringsselskabet og ved hos [klager] personligt at opkræve salær, som vedrørte bistand til en virksomhed.

[Advokat A] har endvidere på vegne af [klager] klaget over [indklagede]s salær på 63.062,50 kr. inkl. moms.

Datoen for klagen:

Klagen er modtaget i Advokatnævnet den 26. juni 2024.

Sagsfremstilling:

[Indklagede], [advokatselskab A], og hans forhenværende kollega, [advokat B], bistod [klager] og hans daværende [enkeltmandsvirksomhed A] med en sag om forsikringsdækning efter et indbrudstyveri i august 2021. Virksomheden solgte og udlejede lyd- og lysudstyr, og [klager] havde tegnet privat- og erhvervsforsikringer med retshjælpsdækning hos [forsikringsselskab A]. [klager] anmeldte tyveriet til

politiet og til [forsikringsselskab A].

Af de af [advokat A] fremlagte erhvervsforsikringsbetingelser for retshjælp, som [enkeltmandsvirksomhed A] efter det oplyste var omfattet af, fremgår bl.a.:

"7402. Hvilke tvister er dækket

[...]

7402.40

Ved tvist forstås en konkret, aktuel konflikt, som parterne ikke selv har kunnet løse, og som kan behandles af en domstol eller ved voldgift.

Forsikringen dækker ikke udgifter til almindelig advokatrådgivning.

[...]

7404. Hvilke omkostninger dækkes

[...]

7404.70

Andre sagsomkostninger, som vi godkender."

Af de af [advokat A] fremlagte privatforsikringsbetingelser for retshjælp, som [klager] efter det oplyste var omfattet af, fremgår bl.a.:

"3. Hvad dækker retshjælpsforsikringen

[...]

3.1 Tvist

Ved tvist forstås en konkret, aktuel konflikt, som parterne ikke selv har kunnet løse, og som kan behandles af en domstol eller ved voldgift.

Forsikringen dækker ikke udgifter til almindelig advokatrådgivning.

[...]

3.3 Klagenævn

Kan tvisten behandles ved et klagenævn, f.eks. godkendte klagenævn eller klagenævn nedsat ved lov, er sikrede forpligtet til først at benytte denne mulighed. Denne forpligtelse gælder dog ikke, hvis det er åbenbart, at klagenævnet ikke kan realitetsbehandle sagen.

Omkostninger i forbindelse med sådan klagebehandling dækkes ikke - se punkt 7.

6. Hvilke omkostninger er dækket

[...]

e) Andre sagsomkostninger, som selskabet godkender”

Parterne har oplyst, at [forsikringsselskab A] oprindeligt afslog at dække de stjålne genstande, og at [klager] på den baggrund anmodede om [indklagede]s kontors bistand i sagen.

Ved ordrebekræftelse med opdrags- og prisoplysninger af 4. august 2022 til [klager] anførte [advokat B] bl.a.:

”1 OPGAVEN

Det er aftalt, at [advokatselskab A] bistår dig med juridisk assistance vedrørende tvisten med [forsikringsselskab A].

Vi vil løbende foretage en juridisk vurdering af sagens enkelte tvistpunkter ud fra en gennemgang af det foreliggende materiale i sagen, og på den baggrund løbende fremkomme med vores anbefaling til processen fremadrettet.

Vi vil sideløbende varetage korrespondancen med [forsikringsselskab A].

Hvis sagen udvikler sig til en retssag, vil vi i den forbindelse forestå procesførelsen.

For at sikre en optimal behandling af sagen, er der behov for, at I løbende på vores forespørgsel bistår os med fremskaffelse af materiale og oplysninger til sagen.

[...]

3 OMKOSTNINGER

Jeg skal venligst forespørge, hvorvidt du har en retshjælpsforsikring. Såfremt det er tilfældet, og sagen udvikler sig til en retssag, vil jeg anmode forsikringsselskabet om retshjælpsdækning til retssagen.

Retshjælpsforsikringen dækker alene omkostninger, der relaterer sig til selve retssagen og ikke det indledende arbejde forud for selve retssagsførelsen. Arbejdet, der ikke er omfattet af din retshjælpsdækning, skal du selv afholde omkostningerne til.

Jeg gør opmærksom på, at retshjælpsforsikringer normalvis indeholder betingelser om betaling af en selvrisiko samt et dækningsmaksimum. Selvrisikoen samt eventuelle omkostninger til sagens førelse, der overstiger dækningsmaksimummet skal afholdes af dig.

Såfremt du ikke opnår retshjælpsdækning til sagen, skal du afholde samtlige omkostninger forbundet med retssagen, beregnet efter principperne anført under afsnit 3.1.

I det tilfælde, at vi skal anfægte retshjælpsforsikringsselskabets afvisning, vil vores behandling heraf ligeledes skulle honoreres efter principperne anført under afsnit 3.1.

Vores honorar beregnes efter følgende principper:

3.1 HONORARBEREGNING

I forbindelse med fastsættelsen af vores honorar, tages følgende forhold i betragtning; sagens særlige omstændigheder, f.eks. omfang, økonomisk betydning, hastende karakter etc., sagens kompleksitet eller vanskelighed, sagens krav til specialviden, sagens udfald, sagens genstand, det med sagen forbundne ansvar, samt følgende timesatser:

[Partner A]: 2.200,00 kr. med tillæg af 25% moms på kr. 550,00, i alt kr. 2.750,00 inkl. moms.

[Advokat B]: 1.900,00 kr. med tillæg af 25% moms på kr. 475,00, i alt kr. 2.375,00 inkl. moms.

[...]

3.2 BETALING

[...]

Vores honorarberegning sker efter et samlet skøn, hvor der afregnes med udgangspunkt i ovenstående timesatser, samt øvrige forhold.”

I e-mail af 5. august 2022 til [klager] fremkom [advokat B] med sin vurdering af sagen efter en gennemgang af dens materiale, og hun anførte i den forbindelse bl.a.:

”Såfremt du ønsker, at vi skal gå videre med sagen, vil vi anbefale, at vi udarbejder en relativ kort svarskrivelse til [forsikringsselskab A], hvor vi behandler deres synspunkter i brevet fra 6. december 2021.

Såfremt det ikke udløser en velvilje til at betale erstatning til dig, vil næste skridt være at klage til deres klageafdeling, hvorefter sagen – for så vidt angår den private del – kan sendes til Forsikringsankenævnet. Det vil som regel være en forudsætning for at opnå retshjælpsdækning til sagen, at sagen først har været behandlet ved forsikringsankenævnet.

Erhvervs-sager behandles som udgangspunkt ikke ved ankenævnet, og vil således skulle anlægges direkte ved domstolene.

Vi kan ikke garantere, at der kan opnås retshjælpsdækning til sagen, men vi vil anmode herom. Som tidligere nævnt, så vil retshjælpsforsikringen under alle omstændigheder først dække, når der er tale om en egentlig retssag. Omkostningerne til arbejdet forud for, skal du afholde.”

I brev af 16. august 2022 til [forsikringsselskab A]s klageafdeling redegjorde [advokat B] for sagen og gjorde gældende bl.a., at der utvivlsomt forelå en dækningsberettiget skade, idet hun anmodede forsikringsselskabet om at fremkomme med et oplæg til en samlet skadeopgørelse i [klager]s private såvel som erhvervsmæssige regi.

Herefter overtog [indklagede] sagen.

Ved e-mail af 27. september 2022 til [klager] anførte [indklagede] bl.a., at han havde skrevet til [forsikringsselskab A] og lagt en besked på telefonsvareren om, at han ønskede at blive ringet op.

I perioden fra den 20. til den 22. november 2022 pågik e-mailkorrespondance mellem [indklagede] og [klager], som spurgte til sagens status. [Indklagede] svarede bl.a., at der endnu ikke var nyt i sagen, og at han havde bedt [forsikringsselskab A] om at meddele, hvornår et svar kunne forventes. [Klager] anmodede om, at forsikringsselskabet blev stævnet. [Indklagede] svarede bl.a.:

”Det kan vi godt gøre, MEN så vil du med sikkerhed ikke kunne få retshjælp til den del af sagen, der vedrører dine private effekter. Det er et krav, hvis du vil søge retshjælp til en sag, at sagen har været forbi Ankenævnet for Forsikring. Og før du kan indbringe en sag for Ankenævnet for Forsikring, skal du have klaget og fået svar fra den interne klageansvarlige.

Ønsker du at stævne nu? Hvis ja, skal du også acceptere, at alle omkostninger ved retssagen bæres af dig.”

Det fremgår af CVR, at [enkeltmandsvirksomhed A] ophørte den 7. november 2022.

Ved faktura af 20. december 2022 opkrævede [indklagede] et salær på 24.000

kr. inkl. moms hos [klager] for bistand i sagen, herunder indledende telefonisk drøftelse, gennemgang af sagens bilag, udarbejdelse af vurdering af sagen, udfærdigelse af klagebrev til forsikringsselskabet og fremsendelse heraf efter rettelser samt rådgivning om nyttegning. Endvidere var medgået tid til bl.a. løbende korrespondance og drøftelser om sagen med [klager] samt rykker til forsikringsselskabet for svar. [Indklagede] har i den forbindelse oplyst, at [forsikringsselskab A] havde opsagt [klager]s forsikringer, og at han derfor skulle rådgives om tegning af forsikringer andetsteds.

I e-mail af 4. april 2023 til [indklagede] bekræftede [forsikringsselskab A] at have modtaget en faktura på 307.787,20 kr. ekskl. moms vedrørende nogle af de sjælne genstande, og bemærkede bl.a., at hvis beløbet skulle godkendes ud over dagsværdi på 50 % af beløbet, skulle der fremsendes udtog fra [enkeltmandsvirksomhed A] firmakonto med det betalte beløb, og at der indtil da alene kunne ske erstatning med 153.893,60 kr. i relation til denne faktura. [Forsikringsselskab A] bemærkede, at den samlede erstatning herefter udgjorde i alt 182.484,10 kr., hvoraf skulle fratrækkes en selvrisiko.

I perioden fra den 4. september til den 26. oktober 2023 pågik fortsat e-mailkorrespondance mellem [forsikringsselskab A] og [indklagede], der fremsendte totalopgørelse over udeståender på i alt 365.199,25 kr. med tillæg af renter vedrørende bl.a. en trailer, lys- og lydudstyr, en massagestol og et grillovertræk. Han fremsatte et forligstilbud og varslede, at [klager] ville udtage stævning vedrørende erhvervsdelen, hvis sagen ikke var forligt inden udløbet af fristen. [Forsikringsselskab A] svarede bl.a., at sagen formentlig ikke kunne forliges inden for fristen, og at det i relation til massagestolen havde været meget nemmere, hvis [klager] kunne dokumentere købssted og pris, så stolens alder og kvalitet kunne fastslås. [Forsikringsselskab A] tilbød at betale i alt 16.000 kr. for grillovertræk og massagestol og henviste til tidligere korrespondance, for så vidt angik erhvervsdelen. [Indklagede] svarede bl.a., at [klager] havde genanskaffet sig lyd- og lysudstyr, og at [forsikringsselskab A] ikke kunne undlade at betale fuld erstatning, fordi [klager] indtil videre blot havde ydet delvis betaling herfor. Endvidere bestred [indklagede] afgørelsen om massagestolen og anmodede om, at sagen blev revurderet af forsikringsselskabets kvalitetsafdeling. Samtidig varslede han, at hvis [klager] ikke opnåede et tilfredsstillende resultat, ville sagen blive indbragt for

henholdsvis domstolene og Ankenævnet for Forsikring.

Den 30. oktober 2023 pågik e-mailkorrespondance mellem [klager] og [indklagede], som orienterede om korrespondancen med [forsikringsselskab A]. [Klager] svarede bl.a., at de måtte afvente afgørelse i sagen.

Ved faktura af 2. november 2023 opkrævede [indklagede] et samlet salær på 39.062,50 kr. inkl. moms for sagens behandling, hvoraf 16.000 kr. inkl. moms var indbetalt af [forsikringsselskab A], og den resterende del på 23.062,50 kr. inkl. moms skulle betales af [klager]. Salæret blev opkrævet for bistand i perioden fra den 17. januar til den 2. november 2023 omfattende bl.a. telefoniske drøftelser i marts og april om status i sagen, flere rykkerskrivelser til [forsikringsselskab A], gennemgang af afgørelse fra [forsikringsselskab A], e-mailkorrespondance og telefonsamtaler med [klager] og [forsikringsselskab A] om opgørelse af erstatningen på de øvrige genstande, hvor [forsikringsselskab A] ikke fuldt ud havde anerkendt dækning samt korrespondance om renter. [Indklagede] bemærkede, at de telefoniske drøftelser og e-mailkorrespondancen havde været intensiv fra den 13. april og frem til den 25. oktober 2023, og at det samlet havde ført til yderligere anerkendelse af 123.351,75 kr. ud over 374.848,10 kr., som forsikringsselskabet anerkendte indledningsvis. Det fremgår, at der endvidere var medgået tid til gennemgang af bilag, billeder og øvrige dokumenter samt fremsendelse heraf til [forsikringsselskab A] med henblik på at opnå et større erstatningsbeløb. Det fremgår, at salæret efter medgået tid udgjorde 32.961,67 kr. ekskl. moms, hvilket var nedsat til 31.250 kr. ekskl. moms. [Indklagede] har oplyst, at der i fakturaen var en sammentællingsfejl, idet der reelt blev udbetalt en indledningsvis erstatning på 388.858,10 kr. fra [forsikringsselskab A].

Af [indklagede] og hans kontors time-/sagsregnskab fremgår bl.a., at der i perioden fra den 17. januar til den 30. oktober 2023 var medgået ca. 14 debiterbare timer til sagens behandling.

Det fremgår af sagen, at [indklagede] udtrådte den 7. november 2023, og at [advokat A] herefter indtrådte.

Den 13. og 14. marts 2024 pågik e-mailkorrespondance mellem [advokat A] og [forsikringsselskab A], som anførte bl.a., at der ikke var anmodet om retshjælp

under hverken [klager]s privat- eller erhvervsforsikring.

[Advokat A] har oplyst, at han på vegne af [klager] har stævnet forsikringsselskabet for at opnå dækning for den del af kravet, som [forsikringsselskab A] afviste af dække, hvilket udgjorde 50 % af kravet vedrørende erhvervsgenstandene.

Ved dom af 22. maj 2025 fandt Retten i [by 2] bl.a., at [forsikringsselskab A] skulle betale 153.893,60 kr. til [klager] med tillæg af sagsomkostninger på 18.900 kr. [advokat A] har oplyst, at [klager] herved opnåede en erstatning svarende til nyværdien af de erhvervsgenstande, som blev stjålet.

Parternes påstande og anbringender:

Klager:

Adfærdsklagen

[Advokat A] har på vegne af [klager] påstået, at [indklagede] har tilsidesat god advokatskik ved ikke at anmode om retshjælpsdækning til sagen, selvom han udtrykkeligt havde afgivet løfte herom, ved ikke at ansøge om fri proces, ved ikke at anmode [forsikringsselskab A] om at dække [klager]s advokatombudsninger til rådgivning og forhandlinger med [forsikringsselskab A] og ved hos [klager] personligt at opkræve salær, som vedrørte bistand til [enkeltmandsvirksomhed A].

[Advokat A] har til støtte herfor bl.a. gjort gældende, at [indklagede]s kontor i e-mail af 5. august 2022 til [klager] lovede, at der ville blive ansøgt om retshjælpsdækning til sagen, men dette skete ikke. [Forsikringsselskab A]s advokat havde den 6. december 2021 varslet afvisning af dækning af sagerne, og allerede på dette tidspunkt måtte det kunne konstateres, at der forelå en tvist mellem [klager] og [forsikringsselskab A], hvorved der var grundlag for at anmode om retshjælpsdækning. Ved sin henvendelse til [indklagede]s kontor anmodede [klager] om, at der blev afholdt et møde, idet han ønskede, at der blev udtaget stævning mod [forsikringsselskab A]. På den baggrund måtte [klager] også kunne forvente en kort sagsbehandlingstid, hvorefter hans omkostninger ville være dækket af retshjælpsforsikringen. Der var også anledning til sagsanlæg på det tidspunkt, hvor [forsikringsselskab A]

anerkendte erstatningspligten, men afslog at dække det anmeldte krav. Som følge af, at [forsikringsselskab A] alene havde givet tilsagn om at betale 50 % af erhvervsgegenstandene, udtog [advokat A] stævning mod [forsikringsselskab A]. Ved en tvist forstås i både privatforsikringsbetingelsernes § 3 og i erhvervsforsikringsbetingelsernes § 7402.40, at der foreligger en konkret, aktuel konflikt, som parterne ikke selv har kunnet løse, og som kan behandles af en domstol eller ved voldgift. I den forbindelse kan parterne forstås som forsikringstageren og et forsikringsselskab.

Endvidere har [advokat A] gjort gældende, at [indklagede] og hans kontor uden nødvendigt ophold burde have afklaret, om [forsikringsselskab A] ville udbetale erstatning, hvorefter spørgsmålet om forsikringsdækning for de private genstande burde være blevet indbragt for Ankenævnet for Forsikring, og erhvervsdelen burde være blevet indbragt for retten med ansøgning om retshjælp. [Klager] har gentagne gange anmodet telefonisk om sagsanlæg, hvilket blev ignoreret af [indklagede]. I e-mail af 21. november 2022 til [indklagede] anmodede [klager] også herom. Det forhold, at [klager] ikke svarede på [indklagede]s efterfølgende e-mail skyldtes, at han gentagne gange havde anmodet om sagsanlæg, og han kunne ikke fortsætte i det uendelige.

Det er også gjort gældende, at selv i erhvervsager er det muligt at ansøge om fri proces, og [indklagede] har ikke fordelt salæret efter, hvad der vedrørte henholdsvis den private og den erhvervsmæssige del af sagen. Derudover kunne [klager] have opnået dækning for [indklagede]s salær i en kendelse fra Ankenævnet for Forsikring. Henset til, at [indklagede] og hans kontor har behandlet sagen fra den 4. august 2022 til hans udtræden den 7. november 2023, den lange sagsbehandlingstid for [forsikringsselskab A], og det forhold, at [forsikringsselskab A] to gange har nægtet at betale det anmeldte beløb, ville det have været naturligt for en advokat at kræve sine sagsomkostninger dækket af [forsikringsselskab A] som en betingelse for at forlige sagen. Det må anses for at være en fejl, at [indklagede] ikke stillede dette krav, uanset om der var ansøgt om retshjælpsdækning og/eller fri proces, idet der er en udtrykkelig hjemmel til dette i privatforsikringsbetingelserne § 6 e og i erhvervsforsikringsbetingelserne § 7404.70. [Advokat A] har henvist til dom af 13. maj 2015, hvori Retten i [by 3] stadfæstede Advokatnævnets kendelse af 23. april 2014 om, at en advokat havde tilsidesat god advokatskik ved ikke at

have afklaret, om en erhvervsklients retshjælpsforsikring dækkede sagsomkostninger, idet klienten havde en berettiget forventning om, at forsikringsselskabet ville dække omkostninger til sagen. Endvidere har [advokat A] henvist til dom af 10. december 2015, hvori [Landsretten] fastslog, at en advokat havde tilsidesat god advokatskik ved i en personskadeerstatningssag ikke at have indgivet ansøgninger om retshjælpsdækning og fri proces hurtigst muligt og ved ikke effektivt at have fulgt op på den seneste ansøgning om retshjælpsdækning.

Salærklagen

[Advokat A] har på vegne af [klager] påstået, at [indklagede]s salær skal nedsættes til et af Advokatnævnet fastsat beløb og har til støtte herfor bl.a. gjort gældende, at en advokat så tidligt som muligt i et sagsforløb har pligt til at anmode om retshjælpsdækning eller fri proces, hvis der er grundlag herfor. Denne pligt har [indklagede] ikke iagttaget, og selv i erhvervssager er der mulighed for at anmode om fri proces.

[Advokat A] har også gjort gældende, at [indklagede] og hans kontor har ført forligsforhandlinger i perioden fra den 5. august 2022 til den 6. november 2023, og at salæret bør nedsættes væsentligt svarende til længden på en rimelig forligsforhandlingsperiode og i henhold til de i ordrebekræftelsen oplyste takster. I den forbindelse er anført, at [klager] allerede i e-mail af 5. august 2022 fra [indklagede]s kontor blev oplyst, at klagen over den manglende erhvervsforsikringsdækning ikke kunne løses ved en ankenævnsbehandling, men skulle indbringes for domstolene. [Indklagede] kunne have anmodet Ankenævnet for Forsikring om at tilkende sagsomkostninger, for så vidt angår de private genstande, og ved et sagsanlæg kunne der være blevet tilkendt sagsomkostninger beregnet efter sagsgenstandens værdi, som af [indklagede] er opgjort til 512.209,90 kr. Herved ville størstedelen af [klager]s omkostninger til [indklagede]s salær være blevet dækket, ligesom han over for [forsikringsselskab A] kunne have gjort det til en betingelse for et forlig, at [klager]s sagsomkostninger blev dækket af [forsikringsselskab A].

[Indklagede] og hans kontor burde kort tid efter påbegyndelsen af sagsbehandlingen have erfaret, at [forsikringsselskab A] var uvillig til at betale. Først ville [forsikringsselskab A] ikke acceptere fuld betaling, og efterfølgende

har [forsikringsselskab A] betalt drypvis, men det fulde krav blev aldrig fyldestgjort. I relation til erhvervsforsikringsdækningen opnåede [indklagede] og hans kontor alene en dækning på 50 % af kravet, hvorefter han udtrådte af sagen. [Advokat A] stævnedes derfor [forsikringsselskab A] for den resterende del af kravet.

Derudover har [klager] selv ydet et væsentligt bidrag til behandlingen af sagen, idet han har fremskaffet dokumentation til brug for de forskellige tabsposter i sagen. Det er gjort gældende, at der aldrig blev afholdt møder om sagen.

Indklagede:

Adfærdsklagen

[Indklagede] har påstået frifindelse og har til støtte herfor bl.a. gjort gældende, at tvisten med [forsikringsselskab A] ikke var nået til et punkt, hvor der kunne søges om og meddeles retshjælp eller fri proces. Det er bestridt, at hans kontor har skrevet til [klager], at der ville blive søgt om retshjælp, idet [advokat B] anførte bl.a., at hvis der skulle føres en retssag mod [forsikringsselskab A] kunne der søges om retshjælp til retssagen, men det var hendes anbefaling, at der først blev udfærdiget en skrivelse til [forsikringsselskab A].

[Klager] skrev den 21. november 2022 til [indklagede], at [forsikringsselskab A] skulle stævnes, og i den forbindelse blev [klager] oplyst, at han i så fald ikke kunne få retshjælp til den del af tvisten, som vedrørte de private effekter, og at han derved selv skulle afholde omkostningerne. [Indklagede] spurgte i den forbindelse [klager], om han stadig ønskede stævning udarbejdet, hvilket han aldrig svarede på. [Indklagede] har bestridt, at han på noget tidspunkt modtog et telefonopkald fra [klager] om, at der skulle udtages stævning. Det fremgår udtrykkeligt af forsikringsbetingelserne for den private retshjælp pkt. 3.3. og pkt. 7d, at der ikke kan meddeles retshjælp til sager, som kan behandles af et godkendt ankenævn. Det er desuden et krav, før der kan klages til Ankenævnet for Forsikring, at der er klaget til forsikringsselskabets klageansvarlige. Sidstnævnte gjorde [advokat B] efter aftale med [klager] ved brev af 16. august 2022. Sagen var således ikke i forsikringsmæssig forstand så fremskreden, at der kunne anlægges en retssag, hvor betingelserne for samtidig at opnå retshjælp var til stede.

Det gælder også for den erhvervsmæssige retshjælp, at før der i forsikringsmæssig sammenhæng er en tvist, som er omfattet af retshjælpsbetingelserne, skal der være en "konkret, aktuel konflikt, som parterne ikke selv har kunnet løse", jf. pkt. 7402.40. Da [advokat B] den 16. august 2022 fremsendte en klage til [forsikringsselskab A]s klageansvarlige, var der ikke en aktuel tvist, som ikke kunne løses. Formålet med en klageansvarlig i et forsikringsselskab er bl.a. at sikre, at fejl og misforståelser i forsikringsselskabets afgørelser opfanges hurtigst muligt og ændres til forsikringstagers fordel. Dermed foreligger der tidligst en aktuel tvist, når eller hvis den klageansvarlige helt eller delvist har afvist klagen. [Forsikringsselskab A] anerkendte fuldt ud, at tyveriet hos [klager] var en dækningsberettiget skade, og derfor var der (fortsat) ikke en aktuel konflikt, som kunne berettige til retshjælp. I perioden fra den 4. april 2023 til [indklagede]s udtræden af sagen den 7. november 2023 korresponderede han pr. e-mail og telefon med [klager] og med [forsikringsselskab A] om erstatningsopgørelsen. Der var tale om almindelig rådgivning og forhandling, og det var ikke en aktuel tvist. I denne periode blev der både indhentet yderligere dokumentation for de stjålne genstandes værdi og indkøb, ligesom der blev forhandlet med [forsikringsselskab A] om flere erstatningsposter. Forhandlingsmulighederne med [forsikringsselskab A] blev endegyldigt udtømt ultimo oktober 2023.

Endvidere har [indklagede] gjort gældende, at fri proces – både i relation til den private og den erhvervsmæssige del af sagen – alene omfatter sager, som kan føres i den civile retspleje, og fri proces kan dermed ikke søges forud for udarbejdelsen af en stævning med bilag. Selv, hvis der var blevet søgt om og opnået fri proces eller retshjælp, ville dækningen alene omfatte omkostningerne i forbindelse med retssagen, og [klager] ville ikke have opnået dækning for omkostninger til advokatarbejde, som gik forud for et sagsanlæg. Det ville dog have udgjort en tilsidesættelse af den advokatetiske forpligtelse til ikke at foretage unødige retsskridt og ikke at søge klientens interesser fremmet på utilbørlig måde, hvis [indklagede] havde anlagt en retssag, mens den klageansvarlige hos [forsikringsselskab A] behandlede klagen og at udtage stævning uden reelle forhandlinger om erstatningens størrelse.

Det er gjort gældende, at de udstedte fakturaer i sagen ikke blev opdelt mellem privat og erhverv, idet [klager] i forbindelse med sagen oplyste, at han ville

lukke sit CVR-nr. i Danmark, idet han påtænkte at flytte til [land], og den 7. november 2022 lukkede han [enkeltmandsvirksomhed A] ifølge CVR. Det var derfor ikke muligt at opdele fakturaen mellem erhverv og privat, idet bemærkes, at den første faktura med salæropkrævning blev udstedt den 20. december 2022. [Klager] havde således ikke et CVR-nr., som kunne modtage og betale for en faktura, og han måtte derfor betale hele fakturaen personligt.

[Indklagede] har i relation til [Landsretten]s dom af 10. december 2015 fremhævet, at det af denne dom fremgår bl.a., at advokaten har pligt til at indgive eventuelle ansøgninger om retshjælpsdækning og fri proces snarest efter, at det var blevet klart, at klienten ønskede at anlægge sagen. I denne konkrete sag kunne der i henhold til forsikringsbetingelserne ikke ydes retshjælp til sagsanlæg, for så vidt angik de private ejendele, før sagen var blevet behandlet af Ankenævnet for Forsikring.

Salærklagen

[Indklagede] har påstået godkendelse af salæret og har til støtte herfor bl.a. gjort gældende, at det opkrævede salær er rimeligt under hensyn til sagens værdi og udfald, og arten og omfanget af det udførte arbejde. På baggrund af hans advokatkontors bistand i sagen blev opnået [forsikringsselskab A]s anerkendelse af tyveriet af private og erhvervsmæssige effekter som en dækningsberettiget skade, og der blev i alt udbetalt 512.209,90 kr. efter modregning af selvrisiko. Hvis sagen havde verseret ved domstolene, befandt det samlede salær sig inden for landsretternes vejledende salærtakster i forhold til det "vundne" beløb.

[Indklagede] har bestridt, der skulle være pågået forligsforhandlinger med [forsikringsselskab A] i perioden fra den 16. august 2022 til den 6. november 2023. Den 4. april 2023 meddelte [forsikringsselskab A], at skaden var dækningsberettiget, hvilket [forsikringsselskab A] tidligere havde afvist over for [klager]. I den mellemliggende periode kontaktede [klager] [advokatselskab A] flere gange for status i sagen og med anmodning om at rykke [forsikringsselskab A] for en hurtigere sagsbehandling, og under sagsforløbet blev afholdt flere telefonmøder med [klager]. Det er bestridt, at [klager] på noget tidspunkt blev stillet i udsigt, at sagsbehandlingstiden ville være kort.

Det er gjort gældende, at der ikke er hjemmel til at kræve, at et forsikringsselskab dækker en forsikringstagers advokatomkostninger til rådgivning, og [klager] kontaktede [indklagede]s kontor, idet han ikke selv var i stand til at opnå [forsikringsselskab A]s anerkendelse af tyveriet som en dækningsberettiget skade. Arbejdet forbundet hermed skulle [klager] selv betale, hvilket han blev oplyst om i ordrebekræftelsen. Undtagelsesvis kan Ankenævnet for Forsikring eller domstolene i forbindelse med en klagesag eller en retssag pålægge et forsikringsselskab at betale et rimeligt salær til en advokat, når sagens forløb, kompleksitet og udfald måtte berettige til det. For [indklagede] og hans kontor nåede sagen ikke et stadie, hvor den blev indbragt for Ankenævnet for Forsikring, og derfor blev der heller ikke gjort krav på dækning af advokatomkostninger.

Advokatnævnets behandling:

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 7 medlemmer.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

Adfærdsklagen

Det følger af retsplejelovens § 126, stk. 1, at en advokat skal udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik.

Advokatnævnet finder, at det ikke er godtgjort, at [indklagede] burde have ansøgt om retshjælp eller fri proces. Nævnet har herved lagt vægt på bl.a., at der ikke er grundlag for at tilsidesætte [indklagede]s vurdering af, at den mest hensigtsmæssige sagsgang var en samlet forhandling med [forsikringsselskab A] om dækning for både private og erhvervsmæssige genstande, før andre sagsskridt blev iværksat.

De omstændigheder, at [indklagede] efter det oplyste ikke forsøgte at opnå retshjælpsdækning til at anlægge sagen om erhvervsgenstandene ved retten, før denne del af sagen forinden var endeligt afgjort af [forsikringsselskab A]s klageansvarlige, og at [advokat B] i e-mail af 5. august 2022 til [klager] anførte bl.a., at der ville blive ansøgt om retshjælpsdækning, kan ikke føre til et andet

resultat. Nævnet bemærker i denne forbindelse, at det af denne e-mail og af ordrebekræftelsen af 4. august 2022 fremgår bl.a., at retshjælpsdækning alene ville omfatte en retssag, og at [klager] selv skulle afholde omkostninger forud for, samt det forhold, at det indtil tidspunktet omkring [indklagede]s udtræden af sagen, den 7. november 2023, endnu var uafklaret, om [forsikringsselskab A] endeligt ville imødekomme det fulde erstatningskrav.

[Indklagede] ses heller ikke at have tilsidesat god advokatskik ved at opkræve salær hos [klager] personligt for bistand til at opnå forsikringsdækning for genstande erhvervet af [enkeltmandsvirksomhed A]. Nævnet bemærker i denne forbindelse, at [enkeltmandsvirksomhed A], der var en personligt drevet virksomhed, ophørte med at eksistere forud for, at der blev opkrævet salær i sagen.

På baggrund af parternes oplysninger til sagen lægger Advokatnævnet til grund, at [indklagede] ikke har anmodet [forsikringsselskab A] om at dække rimelige og nødvendige udgifter til advokatbistand i forbindelse med den udenretlige fremsættelse og opgørelse af krav mod [forsikringsselskab A], jf. forsikringsaftalelovens § 32, stk. 3.

Herefter finder nævnet, at [indklagede] ikke på behørig vis har arbejdet for den billigst mulige løsning på sagen for [klager], og at [indklagede] herved har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1.

Advokatnævnet pålægger som følge heraf og henset til, at [indklagede] ved Advokatnævnets kendelse af 21. december 2020 er pålagt en bøde på 10.000 kr. for tilsidesættelse af god advokatskik, [indklagede] en bøde på 20.000 kr. i medfør af retsplejelovens § 147 c, stk. 1.

[Indklagede] kan indbringe afgørelsen for retten inden 4 uger efter modtagelsen af kendelsen, jf. retsplejelovens § 147 d.

Salærklagen

Efter retsplejelovens § 126, stk. 2, må en advokat ikke kræve højere salær for sit arbejde, end hvad der kan anses for rimeligt.

Det opkrævede salær skal ses i forhold til bl.a. sagens betydning og værdi for

klienten, sagens udfald, arten og omfanget af det arbejde, advokaten har udført, og det med sagen forbundne ansvar.

Henset til, at [indklagede] og hans kontor i en længerevarende periode fra den 4. august 2022 til den 7. november 2023 bistod [klager] med sagen, herunder med bl.a. løbende drøftelser med [klager] og med forhandlinger med [forsikringsselskab A], og det forhold, at der efter det oplyste på baggrund af bistanden blev opnået et dækningstilsagn på ca. 510.000 kr., finder Advokatnævnet, at der ikke er grundlag for at lade det opkrævede salær nedsætte.

Advokatnævnet finder, at der heller ikke i øvrigt er grundlag for at lade salæret nedsætte.

Det opkrævede salær kan på denne baggrund ikke anses for urimeligt, jf. retsplejelovens § 126, stk. 2, og Advokatnævnet godkender derfor salæret.

Herefter bestemmes:

[Indklagede] pålægges en bøde til statskassen på 20.000 kr.

[Indklagede]s salær på 63.062,50 kr. inkl. moms godkendes.

På nævnets vegne

Steen Mejer